

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015-24716

8. maj 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-303/13 P	Kommissionen mod Jørgensen Andersen m.fl. Påstande: set aside the judgment of the General Court (Fifth Chamber) of 20 March 2013, notified to the Commission on 22 March 2013, in Case T-92/11 Jørgen Andersen v European Commissions and - reject the application to annul Commission Decision 2011/3/EU of 24 February 2010 concerning public transport service contracts between the Danish Ministry of Transport and Danske Statsbaner (Case C 41/08 (ex NN 35/08)); - and order the applicant at first instance to pay the costs; alternatively, - rule that the third plea at first instance is not well founded and refer the case back to the General Court for consideration of the first and second pleas at first instance; - and reserve the costs of the proceedings at first instance and on.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Kammeradvokaten Transportministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet	GA	21.05.15
C-23/14	Post Danmark Sagen vedrører: 1. Efter hvilke retningslinjer skal det afgøres, om en dominerende virksomheds anvendelse af et rabatsystem med en standardiseret mængdetærskel med de i punkt 10-11 i forelæggelsesbeslutningen nævnte karakteristika udgør et misbrug af en dominerende stilling i strid med EF-traktatens artikel 82? Som et led i besvarelsen bedes det belyst, hvilken betydning det har for vurderingen, Om rabatsystemets tærskler er fastsat på en sådan måde, at rabatsystemet finder anvendelse på den væsentligste del af kunderne på markedet? Som et led i besvarelsen bedes det endvidere belyst, hvilken betydning, om nogen, den dominerende virksomheds priser og omkostninger har for bedømmelsen efter EF-traktatens artikel 82 af et sådant rabatsystem	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Kammeradvokaten Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Erhvervs- og Vækstministeriet	GA	21.05.15

	<p>(betydningen af en as efficient competitor-test). Det bedes samtidig belyst, hvilken betydning markedets karakteristika i den forbindelse har, herunder om markedets karakteristika kan berettige, at der kan påvises markeds-afskærmende virkning ved andre undersøgelser og analyser end en as efficient competitor-test, jf. herved punkt 24 i Kommissionens artikel 82-meddelelse. 2. Hvor sandsynlig og alvorlig skal den konkurrenceskadelige virkning af et rabatsystem, med de i punkt 10-11 i forelæggelsesbeslutningen nævnte karakteristika, være, for at EFtraktatens artikel 82 finder anvendelse? 3. Under hensyn til besvarelsen af spørgsmål 1-2, hvilke nærmere omstændigheder skal den nationale domstol tage i betragtning ved vurderingen af, om et rabatsystem, under omstændigheder svarende til dem der er beskrevet i forelæggelsesbeslutningen (markedets og rabatsystemets karakteristika), konkret har eller er egnet til at have en sådan markedsafskærmende virkning, at det udgør et misbrug omfattet af EF-traktatens artikel 82? Er det i den forbindelse et krav, at den markedsafskærmende virkning er mærkbar?</p>			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Interessent	Sagstype	Processkridt	Dato
T-623/13	<p>Unión de Almacenistas de Hierros de España mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 18. september 2013 annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. Det begæres endvidere, at Retten som foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse anmoder Kommissionen at forelægge Retten de dokumenter, der er nægtet aktindsigt i, for at Retten kan undersøge dem og efterprøve, om det i nærværende stævning anførte er korrekt.</p>	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	12.05.15
Forenede sager C-72/14 og C-197/14	<p>van Dijk Sagen vedrører: 1. Skal Hoge Raad som højeste nationale retsinstans anse et præjudicielt spørgsmål, der er stillet af en lavere retsinstans, for en anledning til at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål eller til at afvente besvarelsen af det af den lavere retsinstans stillede spørgsmål, selv om Hoge Raad finder, at den korrekte anvendelse af EU-retten på det punkt, som den skal påkende, fremgår med en sådan klarhed, at der ikke kan være nogen rimelig tvivl med hensyn til, hvorledes spørgsmålet skal besvares? 2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende, er de nederlandske myndigheder da i socialsikringsmæssig henseende bundet af en E101-attest, der er udstedt af en myndighed i en anden medlemsstat, selv om der er tale om en</p>	Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	Orienteringssag	GA	13.05.15

	flodskipper i rhinfart, hvorfor reglerne om den lovgivning, der skal finde anvendelse, i forordning nr.1408/71, som attesten vedrører, ikke kan finde anvendelse i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 2, litra a).				
C-392/13	<p>Rabal Cañas</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal begrebet »kollektiv afskedigelse« i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 98/59, som – afhængigt af den fastsatte kvantitative grænse – omfatter alle »afskedigelser, som foretages af en arbejdsgiver af en eller flere grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv«, henses til, at der er tale om et EU-retligt begreb, fortolkes således, at det er til hinder for, at den nationale gennemførelsesforskrift begrænser dette begrebs rækkevidde til alene at omfatte en nærmere bestemt type opsigelser, nemlig opsigelser, der sker af økonomiske, tekniske, organisatoriske eller produktionsmæssige grunde, således som det er fastsat i artikel 51, stk. 1, i Estatuto de los Trabajadores? 2. Skal der ved beregningen af antallet af afskedigelser, der skal medregnes med henblik på at fastslå, hvorvidt der foreligger en »kollektiv afskedigelse« som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 98/59 – hvad enten der er tale om »afskedigelser, som foretages af en arbejdsgiver« [litra a)], eller »opsigelser af arbejdskontrakter, som foretages af en arbejdsgiver af en eller flere grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv, forudsat at antallet af afskedigelser udgør mindst fem« [litra b)] – tages hensyn til individuelle ophør af arbejdskontrakter på grund af udløbet af en tidsbegrænset arbejdskontrakt (aftalt tidsrum, arbejdsopgave eller tjenesteydelse), såsom de ophør af arbejdskontrakter, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1, litra c), i Estatuto de los Trabajadores? 3. Skal begrebet »kollektive afskedigelser foretaget inden for rammerne af arbejdskontrakter, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave«, som er anvendt i artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 98/59, der omhandler situationer, på hvilke direktivet ikke finder anvendelse, defineres udelukkende på grundlag af det strengt kvantitative kriterium i artikel 1, stk. 1, litra a), eller kræves det endvidere, at grunden til den kollektive afskedigelse hidrører fra et og samme kollektive aftalegrundlag vedrørende samme tidsrum, tjenesteydelse eller arbejdsopgave? 4. Tillader begrebet »virksomhed« som et »EU-retligt begreb«, der er væsentligt for definitionen af, hvad der skal forstås ved »kollektiv afskedigelse« i artikel 1, stk. 1, i direktiv 98/59, henses til direktivets karakter</p>	Beskæftigelsesministeriet	Orienteringssag	Dom	13.05.15

	af minimumsdirektiv, som fastsat i dettes artikel 5, en fortolkning, der gør det muligt, at den retsforordning, der gennemfører direktivet i medlemsstatens nationale lovgivning – i Spaniens tilfælde artikel 51, stk. 1, i Estatuto de los Trabajadores – med henblik på beregningen af omfanget af den kvantitative begrænsning udelukkende refererer til et »foretagende« [»empresa«] som helhed og dermed udelukker situationer, hvor den i nævnte bestemmelse fastsatte kvantitative grænse ville være blevet overskredet, hvis virksomheden var blevet valgt som referenceenhed?				
C-516/13	Dimensione Direct Sales s.r.l. og Michele Labianca mod Knoll International S.p.A Sagen vedrører: 1. Omfatter retten til spredning i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF retten til at udbyde originalværket eller eksemplarer heraf til almenheden med henblik på erhvervelse? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: 2. Omfatter retten til at udbyde originalværket eller eksemplarer heraf til almenheden med henblik på erhvervelse ikke alene tilbud om kontrakt, men tillige reklameforanstaltninger? 3. Udgør det ligeledes en krænkelse af retten til spredning, såfremt tilbuddet ikke fører til erhvervelse af originalværket eller eksemplarer heraf?	Kulturministeriet	Orienteringssag	Dom	13.05.15
C-536/13	Gazprom Sagen vedrører: 1. Når en voldgiftsdomstol udsteder en anti-suit injunction og derved forbyder en part at indbringe visse krav for en medlemsstats ret, som i henhold til Bruxelles I-forordningens regler om kompetence har kompetence til at behandle den civile sag materielt, har medlemsstatens ret da ret til at nægte at anerkende en sådan afgørelse fra voldgiftsdomstolen, fordi den afskærer rettens ret til selv at afgøre, om den har kompetence til at behandle sagen i henhold til Bruxelles I-forordningens regler om kompetence? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, gør det samme sig da gældende, når den anti-suit injunction, der er udstedt af voldgiftsretten, pålægger en af sagens parter at begrænse sine krav i en sag, som behandles i en anden medlemsstat, og retten i denne medlemsstat har kompetence til at behandle denne sag i henhold til Bruxelles I-forordningens regler om kompetence? 3. Kan en national ret, som søger at sikre EU-rettens forrang og den fulde virkning af af Bruxelles I-forordningen, nægte at anerkende en afgørelse fra en voldgiftsret, hvis en sådan afgørelse begrænser retten for en national ret til at træffe afgørelse om sin egen kompetence og beføjelser i en sag, som henhører under af	Justitsministeriet	Orienteringssag	Dom	13.05.15

	Bruxelles I-forordningens anvendelsesområde?				
T-511/09	Niki Luftfahrt mod Kommissionen Påstand: Sagsøgeren har anlagt denne sag til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2009) 6686 endelig udg. af 28. august 2009 vedrørende statsstøtte i forbindelse med salg af den østrigske stats aktier i Austrian Airlines Group til Deutsche Lufthansa AG (K 6/2009 (ex N 663/08)). Kommissionen har i denne beslutning indtaget det standpunkt, at den omstrukturingsstøtte, som Republikken Østrig har ydet Austrian Airlines, under visse betingelser er forenelig med fællesmarkedet, for så vidt som den omstrukturingsplan, der er anmeldt til Kommissionen, gennemføres fuldt ud.	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	13.05.15
T-397/11	Diputación Foral de Bizkaia mod Kommissionen Påstande: Artikel 2 i den anfægtede afgørelse erklæres ugyldig, for så vidt som den erklærer støtten i de kontrakter, der blev anmeldt den 15. juni 2009, ulovlig. Subsidiært for så vidt som støtten i de anmeldte jordaftaler erklæres ugyldig. Artikel 5 og 6 i den anfægtede afgørelse erklæres ugyldig, for så vidt som Kommissionen har baseret sin undersøgelse af foreneligheden med traktaten i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF på den forudsætning, at det drejer sig om ulovlig statsstøtte. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Ministeriet for By, Bolig og landdistrikter Erhvervs- og Vækstministeriet	Orienteringssag	Dom	19.05.15
C-177/14	Regojo Dans 1) Er »hjælpepersonale«, som det nu er reguleret i artikel 12 i lov 7/2007 af 12. april 2007 om vedtægten for de offentligt ansatte (LEBEP), og »hjælpepersonale«, som det tidligere var reguleret i artikel 20, stk. 2, i lov 30/1984 af 2. august 1984 om foranstaltninger til reform af den offentlige forvaltning, omfattet af definitionen »en person med tidsbegrænset ansættelse« i § 3, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF (1) af 28. juni 1999? 2) Finder princippet om ikke-diskrimination i § 4, stk. 4, i den nævnte rammeaftale, indgået af EFS, UNICE og CEEP, anvendelse på dette »hjælpepersonale«, således at dette i lighed med vedtægtsmæssige tjenestemænd, fastansatte, midlertidigt ansatte tjenestemænd og kontraktansatte kan få anerkendt og udbetalt vederlag på grundlag af anciennitet? 3) Kan ordningen med udnævnelse og afskedigelse uden restriktioner, der er begrundet i fortrolighed, og som gælder for	Beskæftigelsesministeriet	Orienteringssag	GA	20.05.15

	disse »kontraktansatte« i medfør af de to førnævnte spanske love, siges at være begrundet i objektive forhold, som omhandlet i rammeaftalens § 4, således at en forskelsbehandling er berettiget?				
C-595/13	Fiscale Eenheid X Sagen vedrører: 1. Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at et selskab, der er stiftet af flere end en investor med det ene formål at investere den indskudte formue i fast ejendom, kan anses for en investeringsforening i denne bestemmelses forstand? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet »forvaltning« også omfatter den faktiske drift af selskabets faste ejendom, som det har uddelegeret til tredjemand?	Finanstilsynet	Orienteringssag	GA	20.05.15
T-310/12	Yuanping Changyuan Chemicals mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 325/2012 af 12. april 2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af oxalsyre med oprindelse i Indien og Folkerepublikken Kina (EUT 2012 L 106, s. 1), annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	20.05.15
C-65/14	Roselle Sagen vedrører: »Tilsidesætter afdeling 1 og 2, kapitel III, afsnit III, i kongelig bekendtgørelse af 3. juli 1996 om obligatorisk syge- og invalideforsikring i sin affattelse af 14. juli 1994 Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning), når der ikke derved fastsættes bestemmelse om, at en offentligt ansat, der er bevilget tjenestefrihed af personlige årsager, og som er på barselsorlov, er fritaget for kravet om at tilbagelægge en prøveperiode, og når dette er tilfældet for en offentligt ansat, der fratræder efter eget ønske, og en offentligt ansat, der afskediges?»	Beskæftigelsesministeriet	Orienteringssag	Dom	21.05.15
Forenede sager C-124/13 og C-125/13	Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 1243/2012 af 19. december 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	GA	21.05.15

	bestande, annulleres Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.				
C-137/14	<p>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</p> <p>Påstande: Kommissionen har nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (1) (herefter VVM-direktivet) og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (2) (herefter IPPC-Direktivet), idet den — principielt anser bestemmelserne i VVM-direktivet for ikke at tillægge subjektive rettigheder og dermed i vid udstrækning udelukker, at private kan gøre dem gældende for en domstol (§ 113, stk. 1, i Verwaltungsgerichtsordnung (lov om forvaltningsretssager)) — begrænser ophævelsen af afgørelser på grund af processuelle fejl til de tilfælde, hvor der fuldstændig mangler en nødvendig vurdering af indvirkningen på miljøet (miljøindvirkningsvurdering) eller hvor der mangler en nødvendig forudgående undersøgelse (§ 4, stk. 1, i Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz, lov om retsmidler i miljøsager, herefter UmwRG), og til tilfælde, hvor sagsøgeren beviser, at den processuelle fejl var kausal for afgørelsens resultat (§ 46 i Verwaltungsverfahrensgesetz, lov om forvaltningsretssager, herefter VwVfG) og sagsøgerens retlige stilling er berørt — begrænser søgsmålsretten og omfanget af den retslige prøvelse til indsigelser, der allerede blev rejst inden for indsigelsesfristen i den forvaltnings-sag, der har ført til vedtagelsen af afgørelsen (§ 2, stk. 2, i UmwRG og § 73, stk. 6, i VwVfG) — i sager, der blev indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser miljøforeningers søgsmålsret til retsforskrifter, der giver private rettigheder (UmwRG's § 2, stk. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1) — i sager, der blev indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser omfanget af den retslige prøvelse af miljøforeningers retsmidler til retsforskrifter, der giver private rettigheder (den tidligere affattelse af UmwRG § 2, stk. 1, sammenholdt med UmwRG's § 5, stk. 1). — generelt undtager forvaltningssager, der blev indledt før den 25. juni 2005, fra UmwRG's anvendelsesområde (UmwRG's § 5, stk. 1).</p>	Miljøstyrelsen	Orienteringssag	GA	21.05.15

C-189/14	Chain Sagen vedrører: »1. Skal den omstændighed, at anvendelsesområdet for artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 14, stk. 5, litra b), i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 omfatter en »person, der normalt har lønnet beskæftigelse i to eller flere medlemsstater«, fortolkes således, at det også omfatter en situation [org. s. 2], hvor en person udfører arbejde i henhold til en arbejdskontrakt med en enkelt arbejdsgiver med hjemsted i en EU-medlemsstat i to andre EU-medlemsstater, selv om: a) den anden medlemsstat, hvor den pågældende person skal arbejde, endnu ikke er blevet fastlagt og heller ikke kan forudses på tidspunktet for anmodningen om udstedelse af en blanket A1 på grund af arbejdets særlige karakter, dvs. arbejdstagernes midlertidige beskæftigelse i korte perioder i forskellige EU-medlemsstater eller b) varigheden af beskæftigelsen i den første og/eller den anden medlemsstat endnu ikke kan fastlægges eller ikke kan forudses på grund af arbejdets særlige karakter, dvs. arbejdstagernes midlertidige beskæftigelse i korte perioder i forskellige EU-medlemsstater?	Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	GA	21.05.15
C-251/14	Balázs Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4, stk. 1, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF fortolkes således, at der, ud over de kvalitetskrav, som er fastsat i den nationale lovgivning, der er vedtaget på grundlag af dette direktiv, ikke i medfør af anden national lovgivning kan pålægges leverandører af brændstof supplerende kvalitetskrav i forhold til direktivets bestemmelser, som er fastsat i en national standard?	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Orienteringssag	GA	21.05.15
C-339/14	Wittmann Skal artikel 11, stk. 4, i Europaparlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF fortolkes således, at det kan sidestilles med inddragelse af et kørekort, når føreren af et køretøj ikke får inddraget et kørekort, alene fordi han allerede på et tidligere tidspunkt har fået inddraget kørekortet og han derfor ikke har noget kørekort, og når det samtidig bestemmes, at den pågældende person i al fald i en vis periode ikke må tildeles et nyt kørekort?	Justitsministeriet	Orienteringssag	Dom	21.05.15
C-560/13	Wagner-Raith Sagen vedrører: 1) Er de frie kapitalbevægelser i henhold til EF-traktatens artikel 73 B (fra 1.5.1999 artikel 56 EF) ikke til hinder for en national retsforordning (konkret: § 18, stk. 3, i AuslInvestmG), hvorefter der for	Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	21.05.15

	indenlandske indehavere af andele i udenlandske investeringsforeninger under visse forudsætninger, foruden de udloddede beløb, skal ansættes en fiktiv indkomst på op til 90% af forskellen mellem årets første og sidste indløsningspris, dog mindst 10% af den sidste indløsningspris (eller børs- eller markedsværdien), for så vidt angår andele i investeringsforeninger hjemmehørende i tredjelande, idetb bestemmelsen, der i det væsentlige ikke er blevet ændret siden den 31. december 1993, vedrører levering af finansielle tjenesteydelser som omhandlet i undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 73 C, stk. 1 (fra 1.5.1999 artikel 57, stk. 1, EF)? Såfremt spørgsmål 1 ikke besvares bekræftende: 2) Udgør andele i en investeringsforening, der er etableret i et tredjeland, altid en direkte investering i henhold til EF-traktatens artikel 73 C, stk. 1 (fra 1.5.1999 artikel 57, stk. 1, EF), eller afhænger besvarelsen af, hvorvidt andelen i henhold til nationale bestemmelser i den stat, hvor investeringsforeningen er etableret, eller af andre grunde reelt giver investor mulighed for at deltage i driften af eller kontrollen med investeringsforeningen?				
T-145/14	adidas mod KHIM — Shoe Branding Europe (figur bestående af to parallelle striber) Påstande: Afgørelse truffet den 28. november 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1208/2012-2) annulleres. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	21.05.15
T-203/14	Mo Industries mod KHIM (Splendid) Påstande: Afgørelse truffet den 7. januar 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1542/2013-1 annulleres. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Patent- og Varemærkestyrelsen	Orienteringssag	Dom	21.05.15